

IZNAD PTIČJIH VISINA

**PRED MALENOG up!-a POSTAVILI SMO
IZNIMNO AMBICIOZAN ZADATAK,
ODLAZAK NA JEDNU OD NAJZANIMLJIVIJIH I
NAJZAHTJEVNIJIH CESTA U EUROPI, AUSTRIJSKU
GROSSGLOCKNER HIGH ALPINE ROAD**

Te je 1924. godine stanoviti Franz Wallack dobio zadatak izraditi projekt "Glockner road", a samo nekoliko dana nakon 82. obljetnice prve detonacije kojom su započeli radovi na jednoj od najzahtjevnijih cesta u Europi, male na ekspedicija iz Hrvatske u još manjem automobilu odlučila je osvojiti Grossglockner. Mnogi su osvajali Grossglockner, uostalom i danas automobilske klubovi odlaze vikendima na raznorazne susrete, no rijetki su oni koji se s ovako malim automobilom odluče u jednom danu pokoriti austrijski ponos. Zahtjevna misija, čiji će završni račun pokazati 12 sati neprekidne vožnje i prevaljenih gotovo 1000 kilometara, trebala je dati konačnu ocjenu o mališanu koji i nije baš tako malen kako mnogi misle i kako uostalom njegove dimenzije kažu. Polazak je bio u gluho doba noći sa ciljem da već u ranojutarnje sate budemo na ulasku u Grossglockner. Vrijeme nas je poslužilo, no ne i umor koji smo donijeli nakon burnog vikenda. Podočnjaci kao kod rock zvijezda nakon tri dana tulumarenja, mozak usporen kao i hrvatski gospodarski projekti, a kapci teži nego uteg oko vrata zvan kredit u "švicarcima". Naš fotograf s tim nema problema, uostalom, nikada nije ni imao. Ušnuo je čim je dotaknuo zadnje sjedalo i otvorio oči tek prilikom prolaska kroz tunel Karavanke koji nas je iz susjedne nam Slovenije doveo u Austriju kojoj se čovjek naprosto mora diviti. Sve je na svome mjestu, svaka vlat trave u milimetar pokošena, fasade na kućama jednolične, nema iskakanja i građevinskog monumentalizma kao kod nas. Put nas je većinom vodio autocestom

i tek 100-tinjak kilometara prije našeg odredišta skrenuli smo na lokalnu cestu i uživali u prekrasnom krajoliku. up! je na autocesti krstario na nekih 150 km/h, buka savršeno izolirana, mjesta sasvim dovoljno. Bolova u koljenima? Nema! Leđa? Čitava! Frizura? Postojana! Što još treba za potpuno zadovoljstvo? Gotovo ništa, tek pokoja zraka sunca da nas ugrije i izmami nam osmijeh na lice. Na ulazu na Grossglockner High Alpine Road putnika namjernika dočekaće naplatne kućice, a cjelodnevna karta košta 32 eura. S obzirom da Grossglockner godišnje posjeti i do 900.000 tisuća turista nije teško izvući zaključak da Austrijanci u blagajnu stave popriličnu količinu eura. Ono što pak oduševljava je činjenica da na gotovo svakom uglu stoje natpisi posvećeni "bikerima" koji na Grossglockneru uživaju čak i više nego vozači na četiri kotača. Na naplatnim kućicama klasičan domaćin. Fino podrezana bradica, prosijeda kosa s poznavanjem engleskog za kojeg bismo se usudili reći da graniči s našim poznavanjem španjolskog i u zadnje vrijeme turskog (hvala našim TV kućama na sapunicama). Plaćanjem cestarine pred vama je mogućnost izbora. Odlazak na Kaiser-Franz-Josefs-Hohe, odnosno vidikovac s prekrasnim pogledom na Pasterze, najduži glečcer u istočnom dijelu Alpa i na vrh Grossglocknera (3798 m) ili pak na 48 kilometara dugu cestu koja vodi prema Salzburgu i koja je pravo malo remek-djelo. Kako do vidikovca treba tek nekih 10-ak kilometara odlučujemo prvo se uputiti do 2369 metara visoke uzvisine. Dočeka nas je prekrasan pogled s krajolikom toli-

